

Incorporació

Ésser de l'Opus Dei compromet a rebre formació cristiana i a esmerçar-se amb tenacitat en la missió apostòlica de l'Església.

13/05/2004

Per a incorporar-se a l'Opus Dei cal la vocació sobrenatural: una crida de Déu a posar la vida sencera al seu servei i a difondre el missatge que tots els homes poden arribar a la santedat a través de la feina i la vida corrent.

UNA VOCACIÓ "SECULAR"

Quan una persona es fa de l'Opus Dei, segueix sent un ciutadà i un catòlic corrent. Segueix pertanyent a la seva diòcesi i pot involucrar-se en les activitats polítiques, religioses o culturals que desitgi. El compromís amb la prelatura és de caràcter contractual i no inclou els vots (de pobresa, castedat i obediència) propis dels ordes religiosos.

La incorporació a l'Opus Dei no separa de la vida prèvia: hom continua a la mateixa feina i amb la mateixa vida social que de costum. Hom no viu pas a part del món, sinó en ell. És més, la vocació a l'Opus Dei consisteix a saber trobar Déu en el dia a dia —a casa, al carrer i a la feina—, i mostrar als altres l'atractiu d'una vida on el Senyor hi cap.

Per això, l'Opus Dei anima els seus fidels a arribar a la santedat, i a ajudar els altres a cercar-la, en les coses petites de cada dia —en la

feina, les contrarietats, les rutines...
—. Com a ciutadans catòlics corrents, les persones de l'Opus Dei viuen la seva vocació amb naturalitat, i no ostenten innecessàriament, però tampoc no oculten, la pertinença a la prelatura. El seu treball diari i la seva constància per a transmetre la fe cristiana són el reflex principal del seu compromís amb Déu.

COMPROMISOS

Cada persona de l'Opus Dei rep diversos mitjans de formació espiritual, doctrinal i apostòlica, adaptats a les seves circumstàncies i necessitats. La formació filosòfica i teològica segueix les directrius de l'Església catòlica.

Tota persona de l'Opus Dei té un pla de vida espiritual —és a dir, moments de trobada amb Déu— que ordinàriament consisteix a assistir a la santa Missa, combregar, rebre amb freqüència el sagrament de la

Penitència, llegir la Sagrada Escriptura i altres textos espirituals, resar el Rosari i dedicar un temps a l'oració.

Per mitjà d'una vida alegre, conseqüència del lliurament a Déu i als altres, es pretén abraçar la Creu de Crist, present en tots els moments de la jornada. Així mateix, els fidels de l'Opus Dei són conscients de la responsabilitat que tot cristià té de difondre el missatge de Crist entre els qui són al voltant. Aquesta "responsabilitat apostòlica" és una part essencial de la vocació cristiana, i per tant, de la vocació a l'Opus Dei.

L'Opus Dei anima els seus fidels a viure aquests compromisos amb un esperit de completa llibertat.

INCORPORACIÓ

Qui sol·licita incorporar-se a l'Opus Dei ho fa mogut per una crida divina, que és una determinació específica

de la vocació cristiana rebuda amb el Baptisme i que porta a cercar la santedat i a participar en la missió de l'Església segons l'esperit que el Senyor va inspirar a sant Josepmaria.

Per a pertànyer a l'Opus Dei es requereix sol·licitar-ho lliurement, amb la convicció personal d'haver rebut aquesta vocació divina, i que les autoritats de la prelatura n'admetin la petició. La sol·licitud es fa per escrit, i l'admissió es concedeix després de com a mínim sis mesos.

Passat un període d'almenys un any, l'interessat pot incorporar-se temporalment a la prelatura mitjançant una declaració formal de caràcter contractual, renovable anualment. D'acord amb el dret canònic, ningú s'incorpora jurídicament a l'Opus Dei si no és major d'edat (18 anys o més). La incorporació definitiva té lloc almenys cinc anys després de la

incorporació temporal (és a dir, amb un mínim de 23 anys).

La incorporació a l'Opus Dei suposa, per part de la prelatura, el compromís de proporcionar a l'interessat una assídua formació en la fe catòlica i en l'esperit de l'Opus Dei; així com la necessària atenció pastoral per mitjà de sacerdots de la prelatura.

Per part de l'interessat, implica els compromisos de romandre sota la jurisdicció del prelat, pel que fa a la finalitat de la prelatura, i de respectar les normes per les quals aquesta es regeix.

El vincle amb la prelatura cessa en acabar el termini de vigència de la convenció; o abans, si l'interessat ho desitja, d'acord amb l'autoritat de la prelatura. La sortida de la prelatura determina el cessament dels drets i deures mutus.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/
incorporacio/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/incorporacio/) (05/08/2025)